

घाबरलेली दिपाली अजूनच कावरीबावरी झाली. तिला धीर देत सागरने दरवाजा उघडला आणि शेजारच्या रानडेकाकूंना पाहून त्याला हायसे वाटले. काकू थोड्या चिंताग्रस्त वाटत होत्या. एरवी दिपालीची खूप काळजी करणाऱ्या काकूंचं आज बिथरलेल्या दिपालीकडे लक्षही नव्हतं. कापऱ्या आवाजात काकू सागरला सांगू लागल्या, " सागर, अरे आमचे हे औषध आणायला म्हणून बाहेर गेले ते अजून ही परतले नाहीत रे. एक तास उलटून गेल्यावर थोडी काळजी वाटू लागली म्हणून मी आले. बघून येतोस का रे? कदाचित पाऊस कमी व्हायची वाट बघत दुकानापाशीच उभे असतील."

दिपालीला अशा स्थितीत सोडून जाणं सागरला अवघड वाटत होतं. रानडे काकांना शोधण्याच्या निमित्ताने का होईना, पण सागर भेळेच्या गल्लीपाशी जाऊन येऊ शकत होता. फक्त आणि फक्त याच कारणासाठी दिपालीची समजूत काढून तो बाहेर पडणार इतक्यात समोरच्या घरातली छोटी वृंदा धावत दारापाशी आली आणि सांगू लागली " काकू, काकू, तुमच्याकडे पोलीस आले आहेत." हे ऐकताच दिपालीच्या काळजाचा ठोका चुकला. सागरही या सगळ्या प्रकाराने गोंधळून गेला होता. भिंतीचा आधार घेत घेत काकू दारापाशी आल्या. मागोमाग सागरही तिथे आला. काकूंच्या दिशेने पुढे येत इन्स्पेक्टर जाधवांनी प्रश्न केला, "तुम्हीच मिसेस रानडे का?" पाणावलेल्या डोळ्यांनी सागरकडे बघत, काकूंनी आपला हात आधारासाठी पुढे केला. काकूंचा हात घट्ट धरून सागरने इन्स्पेक्टरना येण्याचं कारण विचारलं. मागे दारातच उभ्या असलेल्या दिपालीचा सागरला अंदाज नव्हता. " इथेच भेळेच्या गल्लीच्या तोंडावर ....." इन्स्पेक्टर जाधवांचं वाक्य पूर्ण होण्यापूर्वीच दिपालीला रडू कोसळलं. आता मात्र सागरच्या पायाखालची जमीनच सरकली. रडत रडतच काकूंच्या खांद्यावर डोकं टेकत दिपाली सांगू लागली, " काकू, मला माफ करा. माझ्या हातून खूप मोठी चूक झाली. आज माझ्यामुळे काका..." आणि दिपालीच्या तोंडातून शब्दच फुटेनासे झाले. काकू मात्र भान हरपल्यामुळे एका जागी निःशब्द उभ्या होत्या.

दिपालीच्या असंबद्धित वक्तव्याने काहीसे विचलित होत इन्स्पेक्टर जाधव सागरला सांगू लागले, " मला माहित नाही त्या काय बोलत आहेत, पण तासाभरापूर्वीच मिस्टर रानडे भेळेच्या गल्लीच्या तोंडावर चक्कर येऊन पडले. जवळच उभ्या असलेल्या टॅक्सीवाल्याने त्यांना हॉस्पिटलमध्ये दाखल केले पण काही मिनिटांपूर्वीच त्यांचा मृत्यू झाल्याची माहिती आम्हाला हॉस्पिटलकडून मिळाली."

स्कूटरचा धक्का लागून गटारात पडलेली व्यक्ती रानडेकाका नव्हते, हे दिपालीच्या एव्हाना लक्षात आले होते पण ....